

عنوان مقاله:

نقش تعدیل کننده اندازه مدرسه در رابطه فرهنگ مدرسه با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید حسین آموزگار - دانشجوی کارشناسی پیوسته، آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی اقلید، ایران

مهدی کوثری - دکترا، مدیریت آموزشی، مدرس دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی اقلید، ایران.

خلاصه مقاله:

فعالیت های آموزشی و تربیتی توسط معلم و در کلاس درس صورت می گیرد، شکل دادن به هر فرایند آموزشی مستلزم بهره گیری از روش های مخصوص آن می باشد تا راه رسیدن به اهداف هموارتر شود. روش تدریس از مهم ترین عناصری است که در تحقق اهداف آموزشی به طور فزاینده ای موثر می باشد. مدارس باید توانایی تفکر منطقی و خلاق دانش آموزان را در آنچه می بینند، می شنوند و می خوانند پرورش دهند. دانش آموزان باید بیاموزند و بتوانند که معمار آموزش و پرورش خود باشند. صاحب نظران جدید تعلیم و تربیت، بر این باورند که معلم باید روش یادگیری را به دانش آموز بیاموزد نه اینکه صرفاً به انتقال فرمول ها و معلومات اکتفا کند. معلم باید دانش آموز را کمک کند تا خود تجربه کند و از طریق تجارب خود مطالب را فراگیرد، لذا توجه به کیفیت و شیوه تدریس معلمان باید امر بسیار ضروری و جدی تلقی شود و برنامه ریزان و مسئولان موظفند که فرصت های لازم برای آشنایی هر چه بیشتر معلمان با روش ها و الگوهای جدید و خلاق تدریس را فراهم نموده، و شرایط و امکانات را برای اجرای موفقیت آمیز این روش ها آماده نمایند.

کلمات کلیدی:

تربیت، دانش آموزان، معلم، مدرسه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1694756>

